

מכעד למסך החול מחמאות באוויר

היכן יוצא לאור השבועון המשקאי אל-שהאב?

"בישראל!" קבע פרשן רדיו רמאללה. "או שהוא סתם המצאה ישראלית!"

"בדמשק!" ענה קריין קול ישראל בערב ביה, והוסיף: "העורך הוא מוחמד עלי אל-קבאני, כתובת המערכת: ת. ד. 812, דמשק, סוריה. צר לנו מאד שהפרשן הנכבד של רדיו רמאללה מראה בורות כזו בשטח העתונות הערבית."

מדוע שותקים החוקים? מדוע מילי או מחמאות מופקקות אלה את חלל ה' אוויר השבוע?

השבת, בסוף מהדורת החדשות הערבית של קול ישראל, ציטט הקריין את אל-שהאב, בו פורסם מאמר קיטרוג חריף נגד משטר הרודנות של גמאל עבד אל-נאצר המצרי.

המאמר שעורר את חמת רמאללה שאל את העולם הערבי: אם המצרים המסכנים וחסרי הישע עומדים ברחובות ומריעים ל' רודן, אפשר לסלוח להם. אין להם ברירה. אולם מדוע חייבים לעשות זאת מנהיגי ערב החוקים? מדוע שותקים ומתחנפים קציני עבד אל-נאצר למקומו ומבטיחים משטר דר' מוקרטי אמיתי למצרים?

ההקבלה היתה ברורה: שלושה רודנים צבאיים שלטו בסוריה בזה אחר זה ואיש מהם לא הביא תועלת לארצו. על כן, ואינן אל-שהאב, כדאי למצרים לסלק את רודנם בעוד מועד.

הפליטים כמה הם תובעים

אילו היה קורה מחר נס מדיני ומדינת ישראל היתה מגיעה לכלל הסכם של שלום עם מדינות ערב, היתה בעיית הפליטים ניצבת כבעייה מספר אחד, במקרה זה, לאור הסכם על עקרון של תשלום פיצויים לפליטים עבור רכושם במדינת ישראל, היו שני ה' צדדים מגיעים לפרטי התביעות. מה הם פרטים אלה?

לפי מספרים שרוכזו עלידי הליגה הער' בית, מגיע לפליטי פלסטין בישראל סכום כולל של 1933 מיליון לירות מצריות.

הפירוט: מאה מיליון לירות, עבור 120600 דונם של פרטים נטועים, ששאר פרי בעת נטישתם. נוסף לאלה, נטשו ה' ערבים אף דונם מטעי בנות, אשר שווים מיליון לירות. כרמי הוותיקים ומטעי הפרי השונים, שכיסו שטח של 530600 דונם, רשומים במחיר של 275 מיליון לירות נוספות.

האדמה החקלאית, הטובה לגידולי בר ואשר ננטשה עלידי הפליטים, הגיעה לממדים רציניים יותר: לא פחות מחמשה מיליון דונם. אך מחירה ירוד ממחיר האדמה אשר עובדה עיבוד אינטנסיבי. מחיר האדמה החקלאית: 30 מיליון לירות. 13,3 מיליון דונם אדמת מרעה, שחלק ממנה עובד עיבוד אינטנסיבי, שווים עוד 220 מיליון לירות. הסעיף הנכבד ביותר בכל רשימת התבי' עות: 1100 מיליון לירות מצריות, תמורת הרכוש העירוני והבניינים הערביים — כר' לל העיר יפו כולה, רמלה, לוד, חיפה הער' בית וחלקי ירושלים החדשה שנבנו עלידי הערבים. הרכוש שהיה מרוכז במחסנים ובי' חנויות, הריהוט, המטלטלים והתכשיטים ש' הופקרו היו שווים, לפי אותה הערכה, 200 מיליון.

לעומת כל אלה השאירו הערבים גם נכסים שאין ערכם נתון לחיכוח. היו אלה פקי' דונות בכסף מזומן שהופקדו בנקים ערביים ואחריהם וכן בחברות ביות, ואשר הגיעו לשבעה מיליון לירות פלסטינאיות. בסך הכל: 1933 מיליון לירות.

כדאי לזכור. בלהט הקרב הנוכחי, ה' שולש על פני המרחב כולו, אין דנים עתה במספרים אלה. אולם כדאי לאורח הישראלי לזכורם בשעת דיון על עתידי המדינה במרחב.

הלבנון ניד המלכים

מאגי סראניה הגיעה לביירות לפני שנה כדוגמנית לאופנה פריסאית. גורתה הטמירה, שצעה הוזהב הארוך, תנועתיה כשל סוסה

ערבית אצילה — כל אלה חיבבות על מבקרי תצוגות האופנה של בייירות. במיוחד חיבב אותה רפאל עשקאווי, מלך נעליה'בית' הלבנוני.

הוא הציע לה נשואין מיד. בינתיים סירר לה הופעת-בכורה כזמרת בסיקולי באר, מועדון הלילה היקר ביותר בביירות. הצלחתה במקצוע החדש עלתה גם על זו שזכתה לה כדוגמנית. כי נוסף לכל מעלותיה הקודמות גילתה עתה קול נמוך מגרה, מלא סקס'אפיל. מאגי ורפאל התארסו.

מדך מתחרה. ששה חודשים נישאה מאגי על כנפי התהילה וההערצה. לבסוף שבה לעיר מולדתה פאריס. אתה נסע גם המלך רפאל עשקאווי. הוא חיסל את עסקיו, הפך את הונו לפראנקים צרפתיים, סירר לה סידרת הופעות במועדוני הלילה של



רקדנית סראניה סמלך למלך

פאריס. לעתונאים שהתפעלו מן הכוכב ה' חדש בשמי הזמרה הסבירו השונים כי בקרוב יתחתנו, יצאו לסיור ברחבי העולם.

לילה אחד הופיע לקוח שמן, משופם, קרד' כמעט, מרכיב משקפיים כהים. הזמרת מצאה חן בעיניו. לילה לילה, משך שבוע שלם, הקשיב האורח לשירה של מאגי. עשה בי כרצונך. בתום השבוע הומינה אל שולחנו. מאגי נענתה ברצון: כבר בערב הראשון ידעה כי הלכות לא היה אלא פארוק, מלך מצרים המודת, המפור את מיליוניו במוע' דוני הלילה של אירוסה.

תחילה שמח גם רפאל לכבוד שנפל בחלקה של ארוסתו. אולם כאשר נענתה גם להזמנת פארוק לבקרו בחווילתו בריביירה, הראה סימני דאגה. התחרותו של מלך מצרים ל' שעבר לא נעמה למלך נעליה'בית לשעבר. הוא ביקש ממאגי שתעזוב את פארוק. במקום זה נטשה הזמרת את רפאל עצמו.

השבוע שב עשקאווי מבייש לביירות. רק שלישי הונו נשאר בידי ואלו כתר מלכות נעליה'בית היה מונח על ראשו של מתחרהו.

מחרוזת יד ימין ויד שמאל

הודעה רשמית של ממשלת מצרים ציינה לשבח את מגסור עטאללה, תושב הכפר דקהליה, שנדרש קודם לכן כמשתמש משרות צבאי. ההודעה הסבירה כי מגסור, שנעדר מביתו זה שלוש שנים, נתגלה לבסוף ב' מחנה צבאי, שם שרת מזה שנתיים ביחידה רקבית, הגיע לדרגת סמל.

הרימו עוגן!

חיספה, התלונן אליעזר כהן כי אלמונים ביצעו גניבה מקורית מספינת-הדיג שלו, וקדיו, בעת עגינתו בנמל, נטלו בחשכת הלילה את עוגן הספינה, שערכו נאמד ב'100 ל"י.

בתיאכון!

רמלה, ביקש יוצא מארוקו מרב העיר, יצחק אבר'חצירא, בעצמו יוצא מארוקו, לפסוק גט לאשתו, יוצאת רומניה, על שאינה מכינה לו תבשילים מארוקאים, הסתפק ב' הצעת הרב להביא את אשתו הרומנית לבית הרבנית המארוקאית, על-מנת שתלמד את סודות המטבח המארוקאי.

סידור מוסמך

שמיר, הודיע סדרן-העבודה של הקר' בוך כי שלושה רססים מוסמכים יעבדו בריסוס עצים, גילה רק במאוחר שהשלושה הם רב מוסמך, מהגוס מוסמך ומוטיקאי מוסמך.

טעות במספר

תל-אביב, צלצלה אלמונית אל בעל ספרייה, שאלה אותו על היותו, הסבירה, רק לאחר מכן, כי מצאה את מספר הטלפון ביומן בעלה, ביקשה לעמוד על טיב בעל המספר.

אין עשן בדי מפ

יפו, נועצה ערבית אמידה עם יועץ לענייני מס'הכנסה באם יכולה היא ל' נכות את טבק הנרגילה שלה מהכנסתה כהוצאות רפואיות, הסבירה: "זה הדבר ה' יחיד שבוערתו אני יכולה להרדם!"

סימנים מיוחדים

שיקאגו, ארצות-הברית, איבדה אחת מעשירות העיר את כלבה, מטרה ל' משטרה כסימנים מזהים את העובדה כי צי' פורני רגלי הכלב צובעו באדום.

אלזבום משפחתי

רומא, איטליה, פנתה מריה לוצוני למטה המשטרה, הודיעה שמאחר שה' משטרה צילמה את בנה, שנעצר ביום הקודם בציד מבריחי סמים משכרים, מבקשת היא לקבל כמה העתקי הצילום מאלזבום ה' מושעים על-מנת להעבירם כמזכרת לקרוביה.

הקב היוקר

וולונגטון, ניוזילנד, גילתה מארחת צעירה כי מסיבתה מעוטת גברים, הת' קשרה עם מכבי האש המקומיים, הודיעה על שרפה, וזכתה בנוכחותם המיידית של עשרים כבאים ופקנס של חמש לירות על אוזקת'שהא.

אין כניסה

וואשינגטון, ארצות-הברית, אחרו רוב המשתתפים בכינוס מהגנסי התנועה ה' אמריקאים לישיבת הפתיחה, מאחר שהתמ' רורים במקום הכינוס הראו את הכיחונים הלא-נכונים.

ספרות מקצועית

ירושלים, הסכיר שומר הלילה נסים רחמים כיצד הופתע עלידי שלושה גנבים — הוא היה שקוע בקריאת רומן בלשי.

מגש הזָהָב השָחור

והנגב שנה את נופו פתע, לא-כן?

נִזְרַר שִׁחְצָנִי אֶל הָאֶסֶק —

מְגַדֵּל!

וְעוֹמְדָה מְצַכָּה —

קָצַת שְׁחוּחָה מִנִּי זָקֵן.

נִבְקַת קְגִיל וְצַבְתָּ

אֶל עָל.

עַל לְבָה הַפְּלָעִי

חִקוּקִים בְּמוֹ חֶרֶט

שְׁמוֹת... דְּהוּיִים... קוֹף כָּף

בְּקִפְפָר

כֵּן, הִיוּ אֲזֵי יָמִים...

וְהִיָּה קָצַת אַחֲרָת...

סִילוּנִים לֹא פָרְצוּ אֶז קְלֵב הַמְדַבֵּר

וְנִדְמָה אֲזֵי

כִּי כְּהָ-הָאֵבֶן נִכְפְּסָת.

מִלֵּב הַבְּטוֹן בְּמוֹ פְרָצָה אֲנֻחָה...

מִתְקָה הַמְגַדֵּל,

נֹו, אֶל מָה הִיא נִכְסְסָת?

אוּלַּי זֶה אֲנִי

שְׁזוֹלְתִי מְנוּחָה?

סִבְתָּא, שֶׁחַ הַמְגַדֵּל.

הַתְּנַגְלָת בְּכָר לְשִׁקְטִי?

אֲנִי קָצַת עֶסוֹק...

כֹּו, יִשְׁנֵם עֲנִינִים!

סִלְחִי נָא אִם כָּאֵן הַפְּלָדָה

מִשְׁשִׁקְתִּי!

וְאוּלַּי מִעֲבָרִי

לְמוֹשֵׁב יָקִינִים?

הוּא חֲצוּף, הַצֶּבֶר?

אֲנֻחָה הַמְצַבְתָּ.

מִעַט דְּרָךְ-אֶרֶץ בְּסִנִּי הָאֲחַמְלוּ?

רַק חִדְשֵׁי-יָמִים פֶּה וְסִפְקָז לְשִׁבְתָּ.

וְכָר אֲתָה פְתַע

יִרְדַּע הַפֶּלֶז?

נֹו, סִבְתָּא, אֶל כְּעַס,

אִמַר אֲזֵי הַפְּלָדָה.

אֶךְ אֵיךְ לֹא לְכַעֵס?

הִיא בְּאֵלֶם רְטֻנָּה.

לְנוֹכַח רוֹפֵף הַגְּנִי פֶה מוֹשְׁפֶלֶת...

כְּאִילוֹ אֵין צוֹרֵךְ בִּי

עוֹד לְמַדִּינָה.

אֲזֵי צִחַק הַמְגַדֵּל

וְפַעַר אֶת הַלַּע.

הִקִּיא מִעַט נֶפֶס וְאָמַר: אֵין דְּכָרִי

אֲנִי הַעֲתִיד אֲבַצֵר בְּלִי מְרֻזַע,

וְאֵת מִשְׁקָטִי עַל פֶּאֶר הַעֲבָרִי?

...אֲזֵי יְרַדֶּה הַדְּמָמָה. וְהַלְלָהָה

חֲשׂוֹף.

מְנוּרַת-נֶפֶס נִדְלָקָה בְּמוֹשֵׁב

הַפְּמוֹךְ.

נָתַן לְאֵדְתָר